

Hangi cemaate girsem acaba

14.01.2020

Beş ay önce tarikata giren Merve adında bir arkadaşım var. Kapalı olmasına rağmen genelde biraz havai bir yapısı olan Merve, daha önce de iki kez farklı cemaatlere girmişti. Fakat birkaç ay oldukça sofı girdiği, zikirlerinde veya etkinliklerinde hızlı bir gayret gösterdiği halde sürdüremedi.

İlk girdiği tarikat içinde öyle gayretli olmuş ki, daha eski tarikatçı dostları **“biraz yavaş”** demişler. Hatta birkaçı, **“Biraz dengeli ve normal git, bazen hızlı giden çabuk yorulur, kimisi pes eder, kimisi Allah korusun iyice kendini dağıtır”** diye uyarılmışlar. Merve gerçekten de, **“kendini çabuk kaptıran, uç noktalarda yaşarken bir anda en takvalı olmaya çaba gösteren”** biriydi. Üç ay filan durduktan sonra, o tarikattan koştı. Düşmanı filan olmadı, eksikliği kendinde buldu. Nefsini yenemediğini, bu zamanın şartlarında **“o mübarek insanlar gibi”** olmanın zor olduğunu söylüyordu.

Ama anlayamadığı, şikâyet ettiği yönleri de yok değildi. **“O kadar zikir yapılıyor, Allah-kitap deniliyor, dini sohbet düzenleniyor ama zikirden sohbetten sonra sokaktaki insanlar gibi dedikodu, gıybet yapılmaktan vazgeçilemiyor, cemaat ablaları birbirlerine hasetlik ediyorlar”** diye şaşkınlığını belirtmişti.

Tabii bu yüzden bırakmamıştı tarikatı. İki çocuğu küçüktü, okula gidiyorlardı, zor oluyordu. Heveslenmişti ama ev durumu, hayat şartları filan maalesef arzu ettiği, **“aslında çok istediği bu manevi hayata”** adapte olmasına engel oluyordu.

Bunların dışında şen şakrak cıvı cıvı konuşması, pantolon giymesi, gözlerine sürme çekmesi, makyajlı olması, topuklu ayakkabı giymesi, pahalı ipek eşarplar alması, neşeli yapısı gibi hallerinin o tarikatın bazı yaşlı hanımların sert bakışlarıyla ve yine sert uyarılarıyla karşılaşması Merve'yi rahatsız etmişti. Daha anlayışlı, hoşgörülü olabilirdi, öyle bakışlara, ikazlara ne gerek vardı. Tatlı dille söyleyebilirdi.

Bu yaşadıklarını anlattığı zaman, **“Tarikat-cemaat demek illa ki herkes dört dörtlük insanların bir araya geldiği yer demek değildir,”** demiştim Merve'ye. “Sonuçta evdeki, mahalledeki, sokağımızdaki insanlar kendi yapılarıyla, karakterleriyle geliyorlar. Dini bilgiler alıyorlar, sohbet yapıyorlar ama aynı grupta, aynı yolda olmasına rağmen, **“daha önde görünme, daha çok saygı görme gibi rekabetlere”** girebiliyorlar, gençleri azarlama yoluna gidebiliyorlar. Evde kızına-geline yapamadığını, orada gençlere yapmaya çalışanlar bile oluyor. **Şule Yüksel Şenler**, ilk kez girdiği Nurcuların dersinde kıyafetiyle yadırganıyor, yaşlı bir kadın dayanamayıp, **‘Ne bu orangutan gibi ojeli tırnaklar’** diye bağıyor ona. “Bir daha buraya adımımı bile atmam” dese de inat edip devam ediyor. Hatta daha sonra örtünmeye hazırlanan bir arkadaşını getiriyor, ona da **“ayaklarındaki çorapları siyah olmadığı için”** iki kadın bağıyor, **‘Cehennemde kütük gibi yanacaksınız!’** diyor. Şule Yüksel'in arkadaşı ağlayarak çıkıyor oradan, örtünmeye heves etmişken tamamen açılıyor ve Şule Yüksel'i gördükçe uzaklaşıyor. Yani böyle fevri davranışlar olabilir, bazıları dayanır, bazıları dayanamaz. Ama o insanların hatası.”

Anlattıklarımı ilgiyle dinlerdi Merve. Fakat içine sinmediği, kendini huzurlu hissetmediği, makyajından-pantolonundan vazgeçemediği, kendini oraya layık görmediği için o tarikatı bıraktı. **“Namazlarımı hiç aksatmıyorum, elimden geldikçe hayır yapıyorum”** diye teselli ediyor, bazen de tarikatı bıraktığı için pişman oluyordu.

MUSTAFA SUNGUR, MEŞVERET HEYETİ, RNK

Birkaç sene sonra yakın arkadaşlarının teşvikiyle bir Nurcu grubun dershanesine gidip gelmeye başladı. Mahalleden arkadaşları olduğu için orayı daha sıcak, kendine yakın buldu. **Said Nursi'nin Sözlere** kitabını Ayfer ablaları çok güzel okuyor, güzel izahatlar veriyordu. Çay eşliğinde yapılan Nur dersleri hoşuna gitmişti. Makyajına, kıyafetine karışan da yoktu.

"Bizden başka bir Nurcu grup daha varmış" dedi bir gün şaşkınlıkla. En az sekiz on tane Nurcu grup olduğunu söylediğimde daha çok hayret etti. Okudukları kitapların üzerinde yayınevini adını sorduğumda RNK dedi. **"Sen RNK grubundan Nurusun"** dedim. "Amanın RNK da neymiş" diye sordu.

"RNK, Risale-i Nur Külliyyatı'nın baş harfleri. Bu cemaat aslında, Said Nursi'nin yanında 17 yaşından beri hizmet eden, onun en yakın talebelerinden, Risaleler'de adı en çok geçen **Mustafa Sungur**'un cemaatiydi. Fethullahçılardan sonra en büyük cemaatti aynı zamanda. Fethullahçılar Nurcu sayılmadığı için Mustafa Sungur cemaati, Rusya, Türk Cumhuriyetleri gibi yurt dışında da etkinliği olan en büyük Nur cemaatiydi, Nurculuğun gerçek temsilcisi olarak da görülüyordu. Fakat, cemaatin içindeki **Meşveret Heyeti** denilen yapı, bir zaman sonra Mustafa Sungur'a cephe aldı. Seksen yaşındaki adamın bazı **"psikolojik sıkıntıları olduğu ve karar verme yetisinin artık olmadığı"** söylendi. İddialara göre **Nevzat Tarhan** bu konuda bir rapor yazdı fakat Tarhan bu iddiayı yalanlıyor. Cemaatin büyük çoğunluğu Meşveret Grubuna geçti. Mustafa Sungur'un yanında ise az bir grup kaldı. Mustafa Sungur 2012'de vefat etti. Daha önce **Sözlere Yayınevi**'nin Risaleleri okunurken, Meşveret Grubu RNK Yayınlarını kurdu ve bu markayla Risaleleri yayınladı. Bu grubun en büyük hamisi Fatih ve Kanuni motosikletlerinin sahibi **Kuralkan Holding**'tir. **Ahmet Akgündüz, Nevzat Tarhan, Safa Saygılı, Ahmet Şahin** gibi isimlerin bu gruptan olduğu söylenir. Yani şu anda sen Nurcuların Meşveret cemaatindensin, son zamanlarda bazıları RNK cemaati diyor. Bildiğim kadarıyla en büyük Nurcu cemaate mensupsun yani."

Merve anlattıklarına pek şaşıyordu.

"Ne kadar Nurcu cemaat varsa, hepsinin Risaleleri kendi yayınevlerinde mi basılıyor. Ben başka bir yayınevinden çıkan Risaleyi okuyamaz mıyım?"

"Önceden sadece Sözlere yayınevi vardı. O dönemde ayrılanlar bile yine Sözlere'in yayınladığı Risaleleri okuyorlardı. Fakat 1980 darbesinden sonra ayrılıklar biraz keskinleşti ve çoğaldı. Özal döneminde cemaatlere destek olundu. O dönemden itibaren her grubun kendi yayınladığı Risaleler tercih edildi. Ama şimdilerde Diyanet'in yayınladığı Risaleleri tercih edenler de var, Said Nursi'nin en büyük hayali Risalelerin Diyanet'te yayınlanması olduğu için. Diyanet'in Risalesini okursan muhtemelen bir şey demezler ama diğerlerinin Risalelerini okumayı sanırım pek tasvip etmezler."

RİSALE-İ NURLAR NEDEN TÜRKÇEYE ÇEVİRİLMİYOR

Zaman zaman sorular soran, görüşlerime başvuran Merve, bir süre sonra o cemaatten de ayrıldı. Çok sevdiği Ayfer ablaları başka şehire gitmiş, birkaç sevdiği arkadaşı da birilerinden hazzetmedikleri için ayrılmış, **"eskisi gibi tadı kalmadığı için"** Merve önce gelip gitmeyi azaltmış, sonra da gitmemeye başlamış. Risaleleri evde okumaya çalıştığından ama pek bir şey anlayamamasından da şikayetçiydi.

"Aslında sohbetler hoşumuza gidiyor, Risaleleri evde de okuyalım diyoruz ama evde kendimiz okuyunca ağır bir dili olduğu için anlayamıyoruz. Osmanlıca yazılmış gibi Risaleler. Başka arkadaşlarım da evde bir iki sayfa zor okuyup kapatmışlar. Risalelerin dili neden ağır, niye anlaşılır bir dili yok."

"Bu pek çok Nurcunun ifade edemediği bir sıkıntı aslında," dedim. "Bazıları bunu açıkça dile getirir, ama çoğu insan bunu ifade etmekten çekinir. Çünkü dersi verenler, sohbet yapanlar, cemaatin etkili kişileri, Risalelerin dilinin orijinal kalması gerektiğini, ancak böyle lezzet alınabileceğini söylerler. Cemaatlerin abileri, bu konuda kesinlikle taviz vermez, **"Risale-i Nur dili dünyanın en güzel belagatıdır"** derler, aksine söyleyenleri de hoş görmezler. Risale-i Nurlar İngilizceye,

Almancaya, Urducaya ve daha pek çok dile çevrilmiştir de, bir tek Türkçeye çevrilmemiştir. Bir zamanlar birisi, büyük abilerden birine, **“Risaleleri bir İngiliz, bir Alman çevirilerden dolayı anlayabiliyor da, biz Türklerin ne suçu var”** diye sormuştu. O büyük abi önce gülmüş, **“Yoo, Risale-i Nur en muhteşem dildir, orijinaline sadık kalmaz isek, tesiri azalır”** diye cevap vermişti. Risale-i Nur’un dili hususunda tabu derecesinde bir tutuculuk var ve Said Nursi’nin yakın talebeleri böyle bir teklifi, hakaret, hatta ihanet gibi görürler. Muhtemelen, insanlar derslere gelsin, sohbette çay içerek dinlesin, feyz alsın isteniyor. Üslub sade olursa, insanlar bir roman gibi okuyup geçerler, ama Risaleler bu haliyle ısrarla ve devamlı okunursa zamanla alışılır ve insanlar Osmanlıca’yı da öğrenmiş olur düşüncesindedir. Ama şimdi ki nesil için biraz zahmetli görünüyor, bu da bir gerçek.”

Merve zamanla evde Risale okumayı da bıraktı. Beş seneden fazla cemaatsiz-tarikatsız bir hayat sürdü. Bu dönemde bir iş yeri çalıştırdı. Ama zaman zaman dini duyguları yoğunluk gösteriyor, bazen **“Hangi cemaate girsem acaba?”** diye arkadaşlarına, yakın çevresine soruyordu. Bazen de **“Namazımı kılıyorum, orucumu tutuyorum, haramdan korunuyorum, en güzeli bence böyle, önemli olan ibadetleri yapmak değil mi? Hem Peygamberimiz zamanında tarikat cemaat mi varmış”** diyordu.

BEN BİR TARİKATA DAHA GİRDİM

Merve, bir ara, hayli hoppa ve çeşitli uç maceralar yaşamış ama o hayatı bırakıp hafızlığa başlamış Aynur adında yeni tanıdığı birinden etkilenerek bir camiye hafızlık için gitti. Fakat kendisini etkileyen Aynur’un kibirli tavırları, zenginliğiyle övünmesi, hocalarını küçümsemesi ve sonra çekip gitmesi hayal kırıklığına uğrattı. Hocası da başka camiye tayin olunca hafızlığı bıraktı.

Yine birkaç yıl geçti. O dönemde pek görüşmemiştik. Beni aradığında, **“Ben bir tarikata daha girdim”** dedi biraz utanarak. **“Tarikat tarikat dolaşp duruyorum diye benimle dalga geçersin diye sana söyleyemedim.”**

“Niye dalga geçeyim, hayırlı olsun” dedim. “Ben insanların inançlarına saygı duyarım, yargılamam.”

“Üç ayı geçti ama burası bana gerçekten huzur veriyor. Gece zikirle kalkıyorum, tesbihatlarımı yapıyorum, estağfurullah çekiyorum ve hiçbir zorluk yaşamıyorum elhamdülillah.” diye yeni tarikatını anlattı.

“Erenköy cemaati” diye de bilinen **Sami Efendi cemaatine** girmiş. Çok yakınları bir akrabaları da aslında cemaatte etkin biriymiş. Gördüğü bir rüya üzerine girmiş cemaate. Daha sonra anlattıklarına göre, burada yine hızlı bir gayretin içine girmiş. Kitap okuyanlardan olmuş. Aynı anda **İsmail Ağa cemaatine** bağlı bir dergâha Arapça ve Fıkıh öğrenmek için gitmeye başlamış. Orada da kısa zamanda derslerini geçmeye başlamış. Hocaları onun bu ilim aşkına hayret ediyorlarmış ve onu İsmail Ağa cemaatine çekmek için nazik bir çaba gösterirlerken, alttan alta çarşafa girmesini tavsiye ediyorlarmış. Makyajı, gözüne sürme çekmeyi, pantolonu, en vazgeçilmezi olan topuklu ayakkabıyı bırakıp artık hayli bol ferace giyen Merve, **“Bu ferace de mi tesettür olmuyor, illa çarşafa mı girmek gerekiyor”** diye sorduğunda, **“kadınlarda çarşafın, erkekler de sakalın ve sarığın farz olduğunu”** söylüyorlarmış.

O kadar yoğun bir koşuşturma içindeydi ki, bir yandan girdiği cemaatin sohbetleri, diğer yandan İsmail Ağa cemaati hocalarından aldığı Arapça ve Fıkıh dersleri, diğer yandan ev hayatı, kendi ifadesiyle dünyevi hiçbir şeye zaman kalmıyordu. Kendisi de bundan memnundu.

Bir gün beni aradı. “Seni İclal Hanımla tanıştıracam” dedi. “Mutlaka tanışmalısın, çünkü o da benim gibi tarikat tarikat dolaşmış, benden daha şen şakrak, hoş sohbet biri. Öyle şeyler anlatıyor ki, sen de ona bayılacaksın.”

İsrar edince İclal hanımların evine gittik. Elli yaşlarında görünen kadın, gerçekten de sıkça kahkahalar atan, pervasız konuşan, güler yüzlü, pek neşeli biriydi. Şark usulü döşenmiş bir odada koltuklarda kahvemizi içerken başından geçenleri anlatıyordu.

“Her şeyim yerinde, durumum gayet iyi olduğu halde kırk yaşına yaklaşırken dini hayatımı biraz daha düzene sokmak

istedim. O zamanlar FETÖ denmiyordu, Fethullahçı birkaç arkadaş vardı, hep davet ederlerdi. Çok iyi, candan davrandıkları için, samimiyetlerine güvenerek sohbetlerine katıldım. Hay gitmez olaydım, daha ilk günlerden çeşitli sebeplerle para istemeye başladılar. Bir iki satır Risale okuduktan sonra Fethullah Hoca'nın kitaplarını okuyorlar, videodan dinlettiriyorlar, sonra ardından para. İlk başlarda normal geliyordu ama sonra yapılan her şeyin para düzeni olduğunu anladım. "Sen girişkensen, iyi konuşursun, iyi bir abla olursun, sen şöylesin böylesin" diye gaza getirip ardından bilmem ne için hep para. Zenginiz ya sömürdükçe sömürüyorlar. Neyse Fetullahçıların ellinden zor kurtuldum.

SÜLEYMANCILARI BIRAKTIM DİYE KAYNANAM BANA KÜSTÜ

Biz kadınlar otuzlu yaşlardan kırklı yaşlara gelirken dini daha iyi yaşamak ve bir yerlere bağlanmak ihtiyacı duyuyoruz. Bu sefer kaynanamın isteğiyle Süleymancılara gelip gitmeye başladım. Ama onlar da Fethullahçılardan beter çıktı, yok şuna para, yok buna para. Bir de kermesleri bitmek bilmiyor. Bu Fethullahçılarla Süleymancılar hep okul, yurt, mülk yapma meraklısı. Oralara bağlandın mı hem para veriyorsun, hem de dilenci oluyorsun. Orayı da bıraktım. Kaynanam bir-iki ay küstü Süleymancıları bıraktım diye.

Merve'ye Arapça ve Fıkıh dersi veren Ayşe ile Melek hocalar çocukluktan beri arkadaşım. İyi de insanlardır ama onlar da her şeyi bırakıp işi çarşafa getiriyorlar. **Ne kadar bol giyinirsen giyin çarşaftan başkasını tesettür kabul etmiyorlar.** Adeta, "**çarşafa girdin mi cennette köşk kazanmışsın**" muamelesi yapıyorlar. Bir keresinde "**yok sakal üç santim olmalı, yok sarık böyle sarılmalı**" muhabbetleri yaptılar, "**sakaldan sarıktan biz kadınlara ne?**" diye çıktım. "**Erkeğin sakalı yoksa, ya da 15-20 santim sakalı varsa koca olarak kabul etmeyecek miyiz, kızımızı vermeyecek miyiz, nelerle uğraşıyorsunuz siz öyle!**" dedim. Asuman diye bir arkadaşım vardı, onlardan Arapça dersi alırken çarşafa girdi. Kocasını kıyametleri kopardı. Asuman da inat etti, çıkarmadı ama dışarıya birlikte çıkamaz oldular. Kendisi ayrı, kocası ayrı çarşıya çıkıyorlardı yan yana gelmemek için. Bürokrat kocası Ankara'ya gidecekti, "seni asla götüremem" demiş karısına, oysa birlikte gitmeleri gerekiyormuş. Böyle olunca Asuman normal bol giysili feraceli tesettüre döndü. Bu Ayşe hocalar, Asuman'a gönül koydu çarşafı çıkardın diye. Nasıl bir dünyamız var, nasıl insanlarız biz.

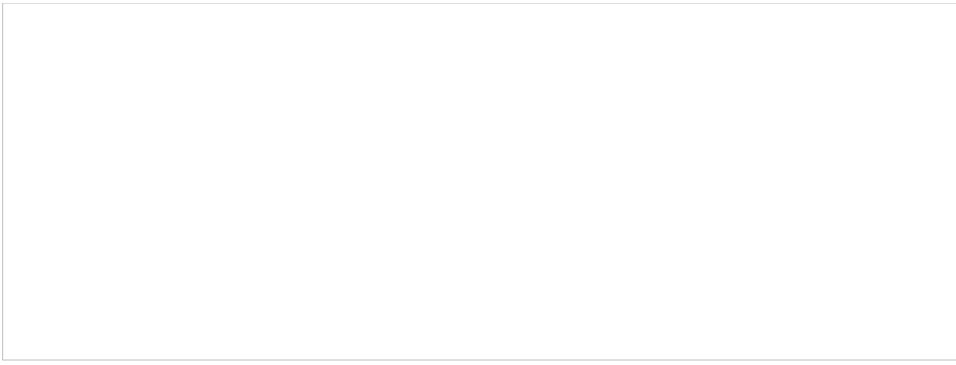
Bir gün evde Kur'an'dan 10. Cüz'ü okuyordum, bir yandan da "**Allah'ım hangi cemaate girsem acaba, bana bir işaret ver**" diye dua ediyordum içimden. Gözlerimin önüne eski komşumun evinin kapısı geldi. Oraya kadınlar Kur'an okumaya, ders yapmaya gelirlerdi ama o zamanlar nedense hiç ilgimi çekmemişti. Gittim o eve çat kapı yaptım. Komşuyken çok da samimi olmadığım Necla hanıma, "Kapınıza geldim," dedim, o da buyur etti. Şimdi oraya gidip geliyorum. Bu zamana kadar beni rahatsız eden bir şey olmadı, Osman Efendi diye bir mübareğin kitaplarını okuyorlar. Para pul filan istemediler hiç. Senin cemaat de öyle galiba Merve. İnşallah hep böyle devam eder. Para pul peşinde değilse, istismar yapmıyorlarsa, Allah rızası içinse doğru yolu bulduk demektir. Kırk yedi yaşına geldim, bu yaştan sonra yeni bir cemaat arama ihtiyacı duymam inşallah."

"İnşallah İclal abla," dedi Merve. "İnşallah son durağımız olur."

asiyeguldogan@hotmail.com

Asiye Güldoğan

Odatv.com

Asiye Gldođan

Diğer Yazıları

AKP'liler Sedat Peker'i nasıl görüyor

12.06.2021

Fethullah Gülen'in evinde yumruklar konuřtu

24.03.2021

Niyazi Birinci nasıl Yavuz Bahadıroğlu oldu

31.01.2021

Kazım Güleçyüz yazısını nasıl sakladı

02.09.2020

Bir başka açıdan Dilipak

24.08.2020

Danimarkalı Gelin'e ne oldu

29.07.2020

Tüm Yazılar

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

